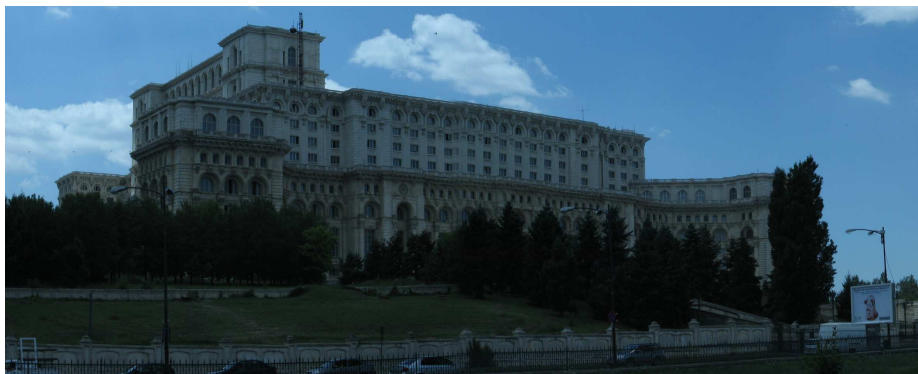


# MEJ kategorie Girls, 2009, Poiana Brašov, Rumunsko



## Den poslední - Rumunské horory

Původně jsme si na úterý naplánovali poslední společný výlet na hororový drákulův hrad a prohlídku Braşova. Domluvili jsme se s juniory, že si vypůjčíme “Červeného draka” a Dan si vyzkouší jeho kočírování. Soutěž pro nás skončila už v pondělí a letadlo z bukurešťského letiště odlétá v úterý v deset večer. Jenže člověk mívá a dějiny mění. Když jsme se byli zeptat organizátorů, v kolik nás převezou, zjistilo se, že Vláda nahlásilo odjezd na desátou, ale ráno, a že nás tedy spolu se třemi Němkami odvezou v pět ráno a ne odpoledne, jak jsme očekávali. Žádné jiné řešení se bohužel nenašlo. Když poněkud pobledlý Vláda sděloval týmu, jak se věci mají, rozhodly se holky, že je na mučení a následné zkonsumování pro svou vychrtlost nevhodný a vzaly ho na milost. V pondělí večer jsme ještě podebatovali o budoucnosti Girls týmu a šli balit a spát.

V úterý v pět ráno už jsme byli v minibusu a vydali se vstříc rumunské metropoli. Bukurešť nás přivítala svými toulavými psy a nenasytnými vrabci. Na letišti nebyla žádná úschovna, a protože jsme se nechtěli nechat oholit taxikáři, odjeli jsme do velkoměsta místní dopravou. Bylo ráno a slunce začalo vystrkovat růžky. Po hodinové cestě do centra Bukurešti jsme se pokusili zbavit zavazadel v hotelu. Ale rozhodli jsme se, že když už nás neoholili taxikáři, nedovolíme to ani hotelové recepční a odmítli jsme jí dát nestydatou sumu, o kterou si za úschovu řekla.

Vyhledali jsme nejbližší parčík a v něm našli útočiště na dvou lavičkách ve stínu. Cítili jsme se zde naprosto bezpečně, protože nás velmi pečlivě střežily policejní hlídky, které nám nedovolovaly ležet na trávě, spát na lavičce nebo popíjet pivo a z blízkého baru na nás neustále dohlížela obsluha. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a jedna se oddávala společným hrátkám, zatímco druhá objevovala krásy Bukurešti, po několika hodinách si to pak skupiny vyměnily.

Bukurešť je žhavá, zanedbaná, páchnoucí. Největší atrakcí byl Palác Ceausesca, který nás svou nestydatou megalománií opravdu ohromil. V Bukurešti jsou i historické stavby, mající své nepopiratelné kouzlo, ale v mumraji chaosu, rozkopanosti, levné improvizace, špíně a nevksu bohužel zaniknou. Nejlepším dokladem se mi zdají elektrické rozvody. Prohlédněte si jejich fotky, jsou opravdu z několikamiliónové evropské metropole, a užasnete.

V pozdním odpoledni jsme se ochromeni téměř čtyřicetistupňovým žářem vydali zpět k letišti. Odlétali jsme z Rumunska tentokrát přesně, takže ve 22:00 místního času jsme zakončili svou bridžovou, evropskou, mistrovskou misi.

